

Bart Moeyaert

wij twee

twee bomen zijn een bos. dat klinkt een beetje gek.
maar haal je er een weg, blijft er een lege plek.

ik kan mijn broer niet missen. hij kan niet zonder mij.
hoe groot de draak ook is, hij krijgt me altijd vrij.

hij is agent en rover. als ik het vraag: prinses.
soms is hij achtentachtig, al is hij nog maar zes.

we spelen baas en hond. dan laat ik hem eens uit.
zijn armen worden poten en hij kwispelt als ik fluit.

is hij de bij, de hommelt, word ik vanzelf de bloem.
mijn handen zijn de blaadjes en mijn broertje het gezoem.

hij is graag goochelaar met mij als wit konijn.
nog voor hij weg kan zeggen moet ik verdwenen zijn.

maar lang mag dat niet duren. wij horen bij elkaar.
twee bomen zijn een bos. dat is wel gek, maar waar.